

den Regel, at der f. Ex., hvor man finder, at Udgiften skal „passere“, der overalt skal siges „billiges“, og at der ved visse Overskrivelser af en vis Art skal bruges en vis bestemt Form i Indstillingen — en saadan Regel har Statsrevisionen som sagt ikke opstillet, og naar man derfor i den Anledning retter den Bebreidelse til Revisionen, at den ikke har været consequent i sine Indstillinger, saa maa det maaskee være mig tilladt at gjøre opmærksom paa, at denne Bebreidelse ikke er ganske berettiget, fordi Statsrevisionen som sagt hverken har opstillet eller burde opstille den Regel, som man har troet at finde hos den. Statsrevisionen har lagt til Grund for sine Indstillinger en Burodering af de enkelte Tilfælde og af hver enkelt Tings Væsen, og der skal jeg indrømme, at det individuelle Skøn har et vidt Spille- rum, saa at hvad der forekommer den ene rigtigt paa een Maade kan forekomme den anden rigtigt paa en anden Maade. Den eneste consequente Fremgangsmaade, hvorved Spørgsmaalet kan løses paa en nogenlunde tilfredsstillende Maade, antager jeg er den, som er fulgt af Statsrevisionen ved Indstillingerne paa det følgende Aars Regnskab, hvor der overalt er brugt Udtrykket „passere“, og det er steet ifølge en Henstilling af et æret Medlem her i Salen under tidligere Forhandlinger om lignende Sager. Det kan imidlertid ikke være mit Ønske at fremkalde nogen Discussion om dette Spørgsmaal, da det for mange udenforstaaende vilde have Udseende af, som om Statsrevisionen egentlig havde at besjæftige sig med disse kildne Spørgsmaal, om det skal være „billiges“, „passere“, kan passere“ og saa fremdeles, medens det dog er ganske andre Spørgsmaal, paa hvilke man maatte ønske at Statsrevisionen havde sin Opmærksomhed henvendt; for altsaa ikke at styrke denne mulige Opfattelse hos de Udenforstaaende, skal jeg ikke gaae ind paa Spørgsmaalet, men kun indskrænke mig til disse Bemærkninger, for at værges Statsrevisionen mod Bebreidelsen for at have været inconsequent med Hensyn til en Regel, som den ikke selv har opstillet.

Ordføreren: I den Betænkning, der forrige Aar blev afgiven fra Folkethingets Side, blev der fremhævet, at der ikke var fulgt strengt

den samme Regel af de forskjellige Statsrevisorer, og man henlede Opmærksomheden paa, at det vistnok var rettest, at der af Statsrevisionens Formand blev paaseet, at der fulgtes en bestemt Regel med Hensyn til Udtrykkene „billiges“, „passerer“ og saa fremdeles; men vi gjorde ikke nogen Indstilling i saa Henseende, da vi erkjendte, at Sagen ikke havde stor Betydning, og meente, at det vilde være tilstrækkeligt at henlede Statsrevisionens Opmærksomhed derpaa. Landsthinget har imidlertid tillagt Spørgsmaalet en større Vægt og har ladet sin Mening fremtræde i bestemte Indstillinger. Jeg troer, at naar der blot bestandig følges en og samme Regel, har Sagen ikke stort at bethyde; jeg skal kun gjøre opmærksom paa, at man tidligere har gjort gjældende, at Udtrykket „billiges“ skulde bruges for Meerudgifter og Udtrykket „passerer“ for Overskrivelserne; jeg troer, at det maatte betragtes som Noget, hvorom begge Thing ere enige, og det vilde derfor maaskee have været rettest, om Statsrevisionen havde fulgt denne Regel. Jeg skal imidlertid ikke insistere derpaa, da jeg som sagt indrømmer, at Sagen ikke har stor Betydning.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, gik man til Afstemning, hvorved:

Udvalgets Forslag: Følgende Beslutning, der er overensstemmende med Landsthingets, indstilles til Vedtagelse:

„I Henhold til samtlige forestaaende ved de indstillede Poster tagne Beslutninger meddeles Rigsdagen saaledes for sit Vedkommende Decharge for Statsregnskabet for Finantsaaret 1858—59.“

vedtoges eenstemmigt med 65 Stemmer.

Sagens Overgang til anden og sidste Behandling fattes derpaa under Afstemning og vedtoges eenstemmigt med 62 Stemmer.

Ændringsforslag, med Hensyn til hvilke der bliver at forholde efter de Regler, der ifølge Forretningsordenen gjælde for Ændringsforslag, der stilles til Lovforslags tredje Behandling, indkaldtes til næste Dags Middag Kl. 1.